

БОРБА®

Пожелавам ви ползотворни конгресни дни и нека Св.
Георги Победоносец ви закриля.

BORBA®

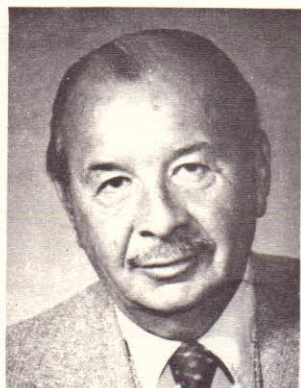
PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

MAY 1994

Десетъ години безъ д-ръ Георги Паприковъ

На 29 Мартъ 1994 г навършиха десетъ години отъ смъртта на Председателя на Българския Националенъ Фронтъ и редакторъ на Списание "Борба"

д-ръ ГЕОРГИ ПАПРИКОВЪ

Израстналь и откърменъ въ духа на националнитъ идеали, изпълненъ съ безкрайна лъбовъ къмъ всичко българско, той бѣ посветилъ живота си въ безкористна служба на своя народъ, въ борба противъ комунизма и всичко, което спъваше неговия пътъ къмъ благоденствие.

Българскитъ Националенъ Фронтъ е гордъ че е ималь за председателъ една личностъ като д-ръ Паприковъ. Заедно съ своя дългогодишенъ приятель и съратникъ д-ръ Иванъ Дочевъ, той изгради една здрава емигрантска организация съ клонове и връзки по цѣлия свѣтъ. Подъ негово редакторство, списание "Борба" стана изразителъ на желанията и копнежитъ на Националната ни емиграция, гласъ на свободнитъ българи, оръдие въ борбата срещу комунизма.

Наредъ съ медицината, която му бѣше постоянна професия, главнитъ му интереси и творчество бѣха посветени въ служба на Отечеството. Съ дългогодишенъ трудъ, подкрепенъ съ неговитъ всестранни познания и постоянство, той успѣ да събере, опише и подреди хиляди книги и писания, създадени отъ емигранти въ чужбина и издадени въ неговата монументална библиография "Трудове на български емигранти". За него България престана да съществува като свободна държава на 9 Септемврий 1944 г. Това е отражено въ неговитъ неповторими филателистични, нумизматични и литературни колекции, сборки на медали, антични книги, географски карти и исторически документи, свидетелствува за постиженията на Третото Българско Царство.

Смъртта на д-ръ Паприковъ дойде въ единъ моментъ, когато първитъ лъчи на надеждата за идващи промѣни проблѣсваха

задъ желъзната завеса, надеждата за постигането на "вѣчната и неизмѣнна цель-освобождението на нашата Родина отъ комунистическото иго и създаване на една свободна, независима и правова държава въ етническитъ граници на народа ни", както писа той.

Въ изминалитъ десетъ години старата истина, че нѣма вѣчна диктатура се потвърди още веднажъ. Рухна империята на злото, центъра на комуно-феодализма, безвѣрието и варварщината. България не остана на страна отъ тѣзи промѣни. За съжаление, очакванията за пълно отстраняване на комунизма не се сблднаха. Пораженията отъ 45-годишно комунистическо робство въ икономическо, политическо и нравствено - морално отношение се оказаха неизмѣрими. Разрушено стопанство, обезвѣренъ и заблуденъ народъ, все още несъзнателно намиращъ се подъ влиянието на червения партиенъ секретаръ, бедствуващи пенсионери, вилнѣща мафия, безнаказана престъпностъ - това е картината на днешна България.

Днесъ повече отъ всѣкога, нашата Родина се нуждае отъ хора съ качества на д-ръ Паприковъ - всестранни интереси и познания, безкомпромисенъ патриотизъмъ, ненавистъ къмъ родоотстъпници, предатели и опортюнисти. Неговитъ думи - повикъ и днесъ иматъ същото значение, както преди 15 години: "Вървамъ, че разумътъ и патриотизъмътъ ще наддѣлѣятъ, щомъ се касае до священата борба за свободата на нашата Татковина, така изстрадала, притисната, така осиромашела и така нещастна. И дано Богъ помогне всинца ни да преодолѣемъ всички пречки въ името на България."

Заслугитъ на д-ръ Паприковъ не могатъ да бждатъ изразени по-добре отколкото това направи Царъ Симеонъ въ съболезнователната си телеграма: - "България загуби единъ отъ най-вѣрнитъ си синове, а азъ, който толкова го ценѣхъ, съмъ лишенъ отъ единъ отъ най-авторитетнитъ си съветници. Пламенното родолюбие и неуморната дейностъ за каузата на България на д-ръ Паприковъ ще увѣковчатъ неговата свѣтла паметъ."

Б.Н.Ф.

